

ผลของการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทที่มีต่อสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย

Effects of Using Loose Part Play Activities on Social Relations of Young Children

ศุพิชาน์ รียาพันธ์¹, กุลชาติ พันธุ์วรกุล^{2*}

Supitha Riyaphan¹, Kullachat Pantuworakul^{2*}

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต 1¹,
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี^{2*}

Nakhon Si Thammarat Primary Educational Office Service Area 1¹,

Faculty of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University

under the Royal Patronage Pathum Thani Province^{2*}

supitha.r@gmail.com¹, kullachat@vru.ac.th^{2*}

ผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding Author)^{2*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท 2) ศึกษาระดับพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 4-5 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 17 คน โรงเรียนบ้านในถุ้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 4 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) ระยะเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท และแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สูตรคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทมีคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยในภาพรวมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทมีคะแนนพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมในภาพรวมสูงขึ้นทุกคน โดยเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่มีพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง

คำสำคัญ: การเล่นลูสพาร์ท, สัมพันธภาพทางสังคม, เด็กปฐมวัย

Abstract

The aims of this study were twofold: 1) to juxtapose the social relations of young children prior to and subsequent to their engagement in loose parts play activities and 2) to scrutinize the varying degrees of social relation development among young children subsequent to their involvement in such activities. The study sample comprised 17 children in Kindergarten 2, aged between 4 and 5 years, selected from Bannaithung School in Nakhonsrithammarat Province, utilizing cluster random sampling. The experimental duration spanned a period of 8 weeks. The research instruments encompassed an activity plan for loose parts play activities along with a social relation assessment form. Data analysis was conducted utilizing mean, standard deviation, relative gain score formulas, and t-tests. The empirical findings revealed that: 1) children engaging in loose parts play activities exhibited significantly enhanced overall social relation scores post-intervention, with statistical significance set at .05; and 2) all participating children demonstrated heightened overall social relation development scores, with a predominant trend towards moderate-level development.

Keywords: Loose Parts Play, Social Relations, Young Children

บทนำ

การจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย เป็นการจัดการศึกษาที่เตรียมความพร้อมเด็กตั้งแต่แรกเกิด ถึง 6 ปีอย่างเป็นทางการบนพื้นฐานของการอบรมเลี้ยงดู และการเสริมสร้างการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนอย่างเต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) และเป็นช่วงวัยที่เด็ก อยู่ในช่วงพัฒนาและ “สร้างตัวตน” โดยผู้ดูแลพัฒนาศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง โดยมีพ่อแม่และผู้ใกล้ชิด มีส่วนช่วยส่งเสริมให้ลูกได้ใช้ศักยภาพในแต่ละด้านอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ที่สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข ภายใต้บริบทสังคม และวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการตามทฤษฎีพัฒนาการทางสังคมของ (Erickson, 1975 อ้างถึงใน Macintyre, 2011) ที่กล่าวถึงการ สร้างอัตลักษณ์ของตนเองในเด็กปฐมวัย การแสดงออกทางความรู้สึกและพฤติกรรมที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ นำไปสู่การพัฒนาความสามารถด้านความร่วมมือและภาวะเป็นผู้นำผู้ตามได้ ส่งผลให้ความคิด จินตนาการ และการพัฒนาทักษะทางสังคมของเด็กเพิ่มขึ้นที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตในอนาคต แต่ในความเป็นจริง ทิศทางและแนวโน้มของการจัดการศึกษาปฐมวัยในปัจจุบัน การเปิดโอกาสให้เด็กเล่นอย่างอิสระน้อยลง แต่เน้นเร่งวิชาการ ให้เด็กเกินความจำเป็น ซึ่งส่งผลต่อพัฒนาและการเรียนรู้ อีกทั้งจากรายงานขององค์การอนามัยโลก พบว่า เด็กทั่วโลกมีพัฒนาการผิดปกติ คิดเป็นร้อยละ 15-20 และประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2557 พบว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการไม่สมวัยและมีแนวโน้มไม่คงที่ มากถึงร้อยละ 27.70 (World Health Organization [WHO], 2017 อ้างถึงใน วิมลพรรณ สังข์สกุล, ปัทมา ผ่องศิริ, จริญญาศรี มีหนองหัว และวิภาวี พลแก้ว, 2564) ซึ่งจากปัญหาดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติและช่วงวัยของเด็ก

การออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการทางด้านสังคมสำหรับเด็กปฐมวัย จึงมีความสำคัญในการสร้างสังคมพื้นฐาน ช่วยให้เด็กปรับตัวและพร้อมอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นพื้นฐานสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินชีวิตในอนาคต ดังนั้นรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันผ่านกิจกรรมหลัก 6 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมเสรี หรือการเล่นตามมุม กิจกรรมกลางแจ้ง และ

กิจกรรมเกมการศึกษา โดยเฉพาะกิจกรรมเสรีหรือเล่นตามมุม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เด็กได้แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกและพฤติกรรมทางสังคมได้เป็นอย่างดี เด็กสามารถเข้ากลุ่มกับเพื่อนที่มีความสนใจคล้ายคลึงกัน มีอิสระในการเลือกกิจกรรมที่ตนสนใจ การทำงานเป็นร่วมกับเพื่อนจะทำให้เด็กรู้จักเรียนรู้การแบ่งปัน เรียนรู้สิทธิความเป็นเจ้าของ รู้จักแสดงความคิดเห็น ยอมรับข้อคิดเห็นและความรู้สึกของผู้อื่น รู้จักตัดสินใจและควบคุมตนเอง ดังนั้นการจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่นควรเป็นการส่งเสริมสัมพันธ์ทางสังคมของเด็ก และควรเปิดโอกาสให้เด็กได้ทำงานร่วมกัน การที่เด็กได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเล่น คือ การเรียนรู้ที่ไม่สิ้นสุด เพราะสื่อของเล่นมีวิธีการเล่นที่ไม่จำกัด ซึ่งเด็กจะเรียนรู้ซึมซับตามการเปลี่ยนแปลงได้เสมอ (อรพรรณ บุตรกตัญญู, 2563) อีกทั้งยังช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาสัมพันธ์กับผู้อื่น ส่งเสริมการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ ของเล่นจึงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณค่าและช่วยพัฒนาเด็กปฐมวัยอย่างมาก ไม่จำเป็นต้องเป็นอุปกรณ์สำเร็จรูปที่มีราคาแพงและมีวิธีการเล่นที่ตายตัว แต่ควรเป็นสื่อของเล่นที่มีความยืดหยุ่นที่เด็กสามารถนำมาออกแบบกระบวนการคิดและสร้างสรรค์ได้อย่างไม่มีกำหนดกฎเกณฑ์

การเล่นลูสพาร์ท (loose parts play) หรือการเล่นโดยใช้วัสดุปลายเปิดที่สามารถเคลื่อนย้าย ออกแบบ ต่อเติม หรือเปลี่ยนแปลงได้หลายวิธีอย่างอิสระ เป็นรูปแบบการเล่นกับชิ้นส่วนที่หลากหลายเป็นรูปแบบการเล่นปลายเปิดที่เด็กสามารถจินตนาการเชื่อมโยงอย่างไร้ขอบเขต ไม่มีกำหนด ไม่มีกฎเกณฑ์ เป็นการเล่นในแบบเฉพาะของ ตัวเด็กเอง (Nicholson, 2018) ซึ่งวัสดุต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมรอบตัวจะช่วยสร้างพลังการคิดสร้างสรรค์ ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็กปฐมวัย (Gilman, 2018) ทั้งพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กและใหญ่ การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การวางแผน การตัดสินใจ การคิดคำนวณ รวมถึงเปิดโอกาสให้เด็กได้แลกเปลี่ยนความเห็นและยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นผ่านการเล่นในรูปแบบที่หลากหลาย (Caldwell, 2016) ซึ่งการเล่นลูสพาร์ทสามารถนำเอาวัสดุตามธรรมชาติ วัสดุที่มนุษย์สร้างขึ้น วัสดุรีไซเคิล หรือวัสดุที่มีในพื้นที่ของเด็ก ๆ มีราคาย่อมเยาว์และปลอดภัยต่อเด็ก มาจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เล่นอย่างอิสระทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม ซึ่งเป็นรูปแบบการเล่นที่เด็กสามารถเข้ากลุ่มกับเพื่อนที่มีความสนใจคล้ายคลึงกัน มีอิสระในการเลือกกิจกรรมที่ตนสนใจ การทำงานเป็นร่วมกับเพื่อนจะทำให้เด็กรู้จักการแบ่งปัน อีกทั้งในบริบทครอบครัวยังเป็นการสร้างสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว การที่ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการประดิษฐ์ หรือเล่นร่วมกันกับลูกทำให้เกิดการใช้เวลาคุณภาพที่ดี นอกจากความสนุกแล้ว ผู้ปกครองยังได้เห็นพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของลูกผ่านการเล่นอีกด้วย รวมถึงได้เรียนรู้สิ่งที่ลูกสนใจ ความคิดมุมมองของลูก ซึ่งถือเป็นการดีที่ผู้ปกครองจะสามารถสอนและปลูกฝังเรื่องต่าง ๆ ให้กับลูกโดยผ่านกิจกรรมการเล่นได้ (กระทรวงสาธารณสุข. กรมอนามัย, 2565)

จากการศึกษาข้อมูลในชั้นเรียน พบว่า สภาพปัญหาที่พบบ่อยของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 เด็กมักมีการสร้างสัมพันธ์ทางสังคมในห้องเรียนค่อนข้างน้อย จากการบันทึกข้อมูลหลายครั้ง พบว่า เด็กไม่สามารถเล่นร่วมกับผู้อื่นได้ มีการแสดงออกท่าทางที่ไม่เหมาะสมต่อเพื่อนในระหว่างเล่นด้วยกัน ส่งผลต่อการจัดการชั้นเรียนและพฤติกรรมในระยะยาวของเด็ก ซึ่งจากปัญหาและข้อค้นพบที่ผู้วิจัยดังกล่าว รวมถึงการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว เพื่อเป็นฐานคิดในการนำการเล่นลูสพาร์ทมาออกแบบกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กปฐมวัย เพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้ รู้จักช่วยเหลือแบ่งปัน รู้จักพูดสื่อความหมาย อีกทั้งยังเป็นประโยชน์สำหรับครูปฐมวัยและผู้เกี่ยวข้องในการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมสัมพันธ์ทางสังคมให้แก่เด็กปฐมวัยต่อไปในอนาคต

คำถามวิจัย

1. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทมีคะแนนสัมพันธ์ทางสังคมใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดสื่อความหมาย ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และด้านการมีส่วนร่วมร่วมกับเพื่อน สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร
2. เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทมีคะแนนพัฒนาการสัมพันธ์ทางสังคมใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดสื่อความหมาย ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และด้านการมีส่วนร่วมร่วมกับเพื่อน เป็นอย่างไร

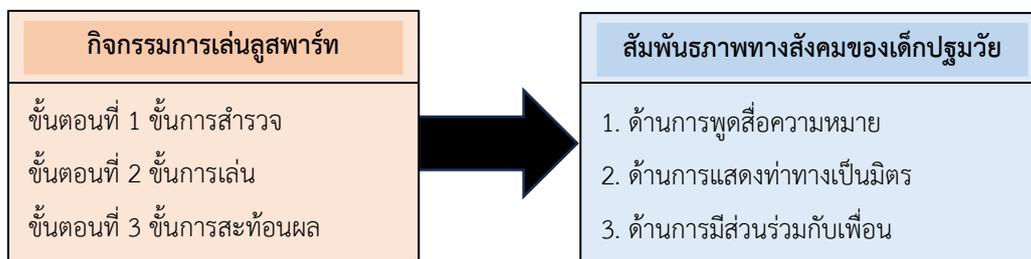
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดสื่อความหมาย ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท
2. เพื่อศึกษาระดับพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดสื่อความหมาย ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท

สมมติฐานการวิจัย

หลังการทดลอง เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทมีคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดสื่อความหมาย ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน สูงกว่าก่อนการทดลอง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดทางการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร ได้แก่ เด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 2 ห้อง จำนวน 37 คน โรงเรียนบ้านในดู่ อำเภอบางบาล จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 4

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 17 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยจับสลากมา 1 ห้อง จากทั้งหมด 2 ห้อง ซึ่งผลการจับสลาก พบว่า ได้ห้องเรียนอนุบาล 2/1 ซึ่งมีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 17 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2561) ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย และศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทของเด็กปฐมวัย สำหรับขอบเขตเนื้อหาในการจัดกิจกรรม

2.1.3 สร้างแผนการกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทโดยแบ่งกิจกรรม ออกเป็น 8 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 กิจกรรม รวม 24 แผน

2.1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประเมินความเหมาะสมฯ ซึ่งผลการประเมิน พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท ทุกข้อรายการประเมินมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.00 - 4.80 ซึ่งเป็นไปเกณฑ์ความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมที่ต้องมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ก่อนใช้จริง

2.1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทจัดกิจกรรม ฉบับสมบูรณ์ กับไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

2.2.1 ศึกษาข้อมูลเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย เพื่อใช้สำหรับกำหนดกรอบเนื้อหาและเป็นแนวทางในการสร้างแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย

2.2.2 กำหนดโครงสร้างของแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย มีลักษณะเป็นแบบสังเกตมาตรฐานประมาณค่า 3 ระดับ ครอบคลุมสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยทั้ง 3 ด้าน โดยพิจารณาน้ำหนักความสำคัญของประเด็นที่ใช้ในการสังเกต ประกอบด้วย 1) ด้านการพูดสื่อความหมาย จำนวน 3 ข้อ 2) ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร จำนวน 3 ข้อ และ 3) ด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน จำนวน 3 ข้อ รวมทั้งสิ้น 9 ข้อ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 โครงสร้างเนื้อหา น้ำหนักคะแนน และจำนวนข้อของแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย

สัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย	น้ำหนักคะแนน	จำนวนข้อ	คะแนนเต็ม
1. ด้านการพูดสื่อความหมาย	33.33%	3 ข้อ (ข้อ 1-3)	6
2. ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร	33.33%	3 ข้อ (ข้อ 4-6)	6
3. ด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน	33.33%	3 ข้อ (ข้อ 7-9)	6
รวม	100.00%	9	18

การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนสัมพันธภาพทางสังคมออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ด้านที่ 1 การพูดสื่อความหมาย

2 คะแนน หมายถึง เด็กใช้คำพูด สนทนากับเพื่อนได้ดี

1 คะแนน หมายถึง เด็กใช้คำพูด สนทนากับเพื่อนได้บ้าง

0 คะแนน หมายถึง เด็กไม่พูดกับเพื่อนเลย

ด้านที่ 2 การแสดงท่าทางเป็นมิตร

2 คะแนน หมายถึง เด็กสนใจคำพูด การกระทำของเพื่อน ด้วยท่าทางเป็นมิตร ยิ้มแย้มทุกครั้ง

1 คะแนน หมายถึง เด็กสนใจคำพูด การกระทำของเพื่อน ด้วยท่าทางเป็นมิตร ยิ้มแย้มบางครั้ง

0 คะแนน หมายถึง เด็กไม่สนใจคำพูด การกระทำของเพื่อน แสดงท่าทางไม่เป็นมิตร

ด้านที่ 3 การมีส่วนร่วมกับเพื่อน

2 คะแนน หมายถึง เด็กมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและสนใจการร่วมทำกิจกรรมทุกครั้ง

1 คะแนน หมายถึง เด็กมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและสนใจการร่วมทำกิจกรรมเป็นบางครั้ง

0 คะแนน หมายถึง เด็กไม่มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและไม่ให้ความสนใจในทำกิจกรรม

2.2.3 นำแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) เป็นรายข้อ ซึ่งผลการพิจารณา พบว่า ข้อรายการทั้ง 9 ข้อ ในแบบประเมินฯ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ 0.80 ถึง 1.00 แสดงว่าแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาผ่านเกณฑ์ที่ยอมรับได้ที่ต้องมีค่ามากกว่า 0.50 ขึ้นไป (วรรณิ แกมเกตุ, 2555) จากนั้นผู้วิจัยปรับแก้ภาษาที่ใช้ในแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.2.4 นำแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมไปทดลองนำร่อง (try out) กับเด็กที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กอนุบาลปีที่ 2/2 โรงเรียนบ้านในถุ้ง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (inter-rater reliability) โดยใช้ผู้ประเมิน 2 คน พบว่า มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.923

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยทดลองเบื้องต้น (pre-experimental research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ one group pretest-posttest design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553) แบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้น มาประเมินกับตัวอย่างก่อนการทดลอง (pretest) โดยให้เด็กปฏิบัติตามสถานการณ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 1 สัปดาห์ ระหว่าง วันที่ 31 กรกฎาคม ถึง 4 สิงหาคม 2566 จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดขึ้น

ระยะที่ 2 การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแผนการจัดกิจกรรมเล่นลูสพาร์ท โดยกำหนดระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ในช่วงเวลา 10.00-10.40 นาฬิกา ระหว่างวันที่ 7 สิงหาคม ถึง 29 กันยายน 2566 โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมในแต่ละแต่ละสัปดาห์ ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นการสำรวจ เด็กร่วมฟังนิทาน จากนั้นพูดคุยสนทนา ตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นการคิด การสร้างข้อตกลง กติกา การสำรวจ และเลือกวัสดุปลายเปิดที่ใช้ในการเล่นจากนิทานที่ได้ฟัง

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นการเล่น เด็กทำกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทจากวัสดุปลายเปิดที่เด็กได้เลือกเล่นทั้งแบบเดี่ยวและแบบกลุ่ม โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นการเล่นเพื่อให้เกิดการค้นพบใหม่ ๆ เอื้ออำนวยในการเล่น และจัดพื้นที่ให้เด็กได้เล่นอย่างอิสระ และเฝ้าสังเกตเด็กขณะเล่น

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการสะท้อนผล เด็กร่วมกันนำเสนอผลงานจากการเล่นให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง

ระยะที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง

ผู้วิจัยนำแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้น มาประเมินกับตัวอย่างหลังการทดลอง (posttest) โดยให้เด็กปฏิบัติตามสถานการณ์ที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ ใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 1 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 2 ถึง 6 ตุลาคม 2566 จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดขึ้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล มาดำเนินการวิเคราะห์จากแบบประเมินสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการพูดสื่อความหมาย 2) ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และ 3) ด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน มาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

4.1 การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยทั้ง 3 ด้าน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553) โดยแบ่งเป็นการแปลผลภาพรวม และการแปลผลรายด้าน ดังนี้

- 1) การแปลผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย (ภาพรวม)
 - 12.01 - 18.00 หมายถึง เด็กปฐมวัยมีสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับ ดี
 - 6.01 - 12.00 หมายถึง เด็กปฐมวัยมีสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับ ปานกลาง
 - 0.00 - 6.00 หมายถึง เด็กปฐมวัยมีสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับ ปรับปรุง
- 2) การแปลผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย (รายด้าน)
 - 4.01 - 6.00 หมายถึง เด็กปฐมวัยมีสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับ ดี
 - 0.21 - 4.00 หมายถึง เด็กปฐมวัยมีสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับ ปานกลาง
 - 0.00 - 2.00 หมายถึง เด็กปฐมวัยมีสัมพันธภาพทางสังคมอยู่ในระดับ ปรับปรุง

4.2 การทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (*t*-test dependent samples) ซึ่งผ่านการทดสอบการแจกแจงปกติ (test of normality) ของข้อมูลคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการวิเคราะห์ Kolmogorov-Smirnova และ Shapiro-Wilk Test ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบการแจกแจงปกติ (test of normality) ของข้อมูลคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการวิเคราะห์ Kolmogorov-Smirnova และ Shapiro-Wilk Test

สัมพันธภาพทางสังคม ของเด็กปฐมวัย	การทดสอบการแจกแจงปกติ (test of normality)					
	Kolmogorov-Smirnova			Shapiro-Wilk		
	Statistic	df	<i>p</i>	Statistic	df	<i>p</i>
คะแนนก่อนได้รับการจัดกิจกรรม	0.196	17	0.082	0.903	17	0.075
คะแนนหลังได้รับการจัดกิจกรรม	0.173	17	0.188	0.899	17	0.065

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการทดสอบการแจกแจงปกติ (test of normality) ของข้อมูลคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย ด้วยการวิเคราะห์ Kolmogorov-Smirnova และ Shapiro-Wilk Test เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นก่อนใช้สถิติทดสอบค่าที่ (*t*-test) ซึ่งผลการวิเคราะห์ พบว่า ทั้งคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท มีค่า Kolmogorov-Smirnova และค่า Shapiro-Wilk มากกว่า 0.05 (ระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้) กล่าวคือ ผลการทดสอบทั้ง 2 ค่า แสดงให้เห็นว่าข้อมูลคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยมีการแจกแจงปกติ ดังนั้น จึงสามารถทำการทดสอบด้วยสถิติทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (*t*-test dependent samples) ต่อไปได้โดยไม่ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้น

4.3 การคำนวณคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของค่าเฉลี่ยคะแนนของสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย โดยสูตรคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) มีลักษณะดังนี้

$$\text{คะแนนพัฒนาการ} = \frac{\text{คะแนนหลังจัดกิจกรรม} - \text{คะแนนก่อนจัดกิจกรรม}}{\text{คะแนนเต็ม} - \text{คะแนนก่อนจัดกิจกรรม}} \times 100$$

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท

ผลการศึกษาระดับพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทมีคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมทั้งในภาพรวมและรายด้าน ได้แก่

ผ่านการรับรองคุณภาพจากศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) อยู่ในกลุ่ม 1 | วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยธนบุรี

ด้านการพูดสื่อความหมาย ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการทดลอง

ตัวแปรตาม	กลุ่มตัวอย่าง (n=17)						t	p
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง				
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
สัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย	7.18	2.77	ปานกลาง	12.35	2.55	ดี	24.175*	0.000
1. ด้านการพูดสื่อความหมาย	2.12	1.11	ปานกลาง	4.12	1.11	ดี	-11.662*	0.000
2. ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร	3.18	1.01	ปานกลาง	4.47	0.94	ดี	7.778*	0.000
3. ด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน	1.88	1.41	ปรับปรุง	3.76	1.09	ปานกลาง	-7.819*	0.000

* $p < .05$

2. ผลการศึกษาในระดับพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท

2.1 ผลการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยหลังการกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทในภาพรวม

ผลการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยหลังการกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทในภาพรวม พบว่า เด็กปฐมวัย จำนวน 17 คน หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท มีคะแนนพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมในภาพรวมที่สูงขึ้นทุกคน โดยมีระดับพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง ถึง ระดับสูง เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่มีระดับพัฒนาการระดับกลาง จำนวน 12 คน (ร้อยละ 70.59) รองลงมา พัฒนาการระดับสูง จำนวน 5 คน (ร้อยละ 29.41) ตามลำดับ ซึ่งสามารถนำเสนอรายละเอียดเป็นรายบุคคล ดังตารางที่ 5 และสามารถสรุปจำนวนและร้อยละของเด็กปฐมวัยจำแนกตามระดับพัฒนาการ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์พัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยรายบุคคลหลังได้รับการกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทในภาพรวม

เด็กปฐมวัย	สัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย ภาพรวม 3 ด้าน			
	ก่อนทดลอง (18)	หลังทดลอง (18)	คะแนนพัฒนาการ	ระดับพัฒนาการ
คนที่ 1	8.00	12.00	40.00	กลาง
คนที่ 2	9.00	15.00	66.67	สูง
คนที่ 3	10.00	15.00	62.50	สูง
คนที่ 4	10.00	16.00	75.00	สูง
คนที่ 5	3.00	9.00	40.00	กลาง
คนที่ 6	9.00	13.00	44.44	กลาง
คนที่ 7	7.00	11.00	36.36	กลาง
คนที่ 8	11.00	16.00	71.43	สูง
คนที่ 9	4.00	9.00	35.71	กลาง

เด็กปฐมวัย	สัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย ภาพรวม 3 ด้าน			
	ก่อนทดลอง (18)	หลังทดลอง (18)	คะแนนพัฒนาการ	ระดับพัฒนาการ
คนที่ 10	5.00	10.00	38.46	กลาง
คนที่ 11	4.00	11.00	50.00	กลาง
คนที่ 12	10.00	14.00	50.00	กลาง
คนที่ 13	5.00	11.00	46.15	กลาง
คนที่ 14	5.00	11.00	46.15	กลาง
คนที่ 15	11.00	16.00	71.43	สูง
คนที่ 16	7.00	12.00	45.45	กลาง
คนที่ 17	4.00	9.00	35.71	กลาง

ตารางที่ 6 สรุปจำนวนและร้อยละของเด็กปฐมวัยจำแนกตามระดับพัฒนาการในภาพรวม

เกณฑ์คะแนนพัฒนาการ	ระดับพัฒนาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
76.00 - 100.00	พัฒนาการระดับสูงมาก	0	0.00
51.00 - 75.00	พัฒนาการระดับสูง	5	29.41
26.00 - 50.00	พัฒนาการระดับกลาง	12	70.59
0.00 - 25.00	พัฒนาการระดับต้น	0	0.00
รวม		17	100.00

2.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยหลังการกิจกรรมการเล่นลูกสฟาร์ท จำแนกรายด้าน

ผลการวิเคราะห์คะแนนพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย จำแนกรายด้าน พบว่า เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมทั้ง 3 ด้าน ตั้งแต่ระดับต้น ถึง สูงมาก ทุกด้าน เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า 1) ด้านการพูดสื่อความหมาย พบว่า เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่มีพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง จำนวน 7 คน (ร้อยละ 41.17) รองลงมา ได้แก่ พัฒนาการระดับสูง จำนวน 4 คน (ร้อยละ 23.53) และรองลงมาเท่ากัน 2 ระดับ ได้แก่ พัฒนาการระดับสูงมาก และพัฒนาการระดับต้น จำนวน 3 คน (ร้อยละ 17.65) ตามลำดับ 2) ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร พบว่า เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่มีพัฒนาการอยู่ในระดับต้น จำนวน 8 คน (ร้อยละ 47.06) รองลงมา ได้แก่ พัฒนาการระดับกลาง จำนวน 4 คน (ร้อยละ 23.53) พัฒนาการระดับสูงมาก จำนวน 3 คน (ร้อยละ 17.65) และพัฒนาการระดับสูง จำนวน 2 คน (ร้อยละ 11.76) ตามลำดับ และ 3) ด้านการมีส่วนร่วมร่วมกับเพื่อน พบว่า เด็กปฐมวัยส่วนใหญ่มีพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง จำนวน 11 คน (ร้อยละ 64.71) รองลงมา ได้แก่ พัฒนาการระดับสูง จำนวน 3 คน (ร้อยละ 17.65) พัฒนาการระดับต้น จำนวน 2 คน (ร้อยละ 11.76) และพัฒนาการระดับสูงมาก จำนวน 1 คน (ร้อยละ 5.88) ตามลำดับ ซึ่งสามารถนำเสนอรายละเอียดเป็นรายบุคคล ดังตารางที่ 7 และสามารถสรุปจำนวนและร้อยละของเด็กปฐมวัยจำแนกตามระดับพัฒนาการ ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 7 การวิเคราะห์พัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยรายบุคคลหลังได้รับการกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท
จำแนกรายด้าน

เด็ก ปฐมวัย	สัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย											
	ด้านการพูดสื่อความหมาย				ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร				ด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน			
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	คะแนน พัฒนาการ	ระดับ พัฒนาการ	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	คะแนน พัฒนาการ	ระดับ พัฒนาการ	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	คะแนน พัฒนาการ	ระดับ พัฒนาการ
(6)	(6)			(6)	(6)			(6)	(6)			
คนที่ 1	2.00	4.00	50.00	กลาง	3.00	4.00	33.33	ต้น	3.00	4.00	33.33	กลาง
คนที่ 2	3.00	6.00	100.00	สูงมาก	3.00	5.00	66.67	สูง	3.00	4.00	33.33	กลาง
คนที่ 3	3.00	5.00	66.67	สูง	4.00	5.00	20.00	ต้น	3.00	5.00	66.67	สูง
คนที่ 4	4.00	6.00	100.00	สูงมาก	3.00	4.00	33.33	ต้น	3.00	6.00	100.00	สูงมาก
คนที่ 5	1.00	3.00	40.00	กลาง	1.00	4.00	60.00	สูง	1.00	2.00	20.00	ต้น
คนที่ 6	2.00	4.00	50.00	กลาง	4.00	5.00	50.00	กลาง	3.00	4.00	33.33	กลาง
คนที่ 7	1.00	3.00	40.00	กลาง	3.00	4.00	33.33	กลาง	3.00	4.00	33.33	กลาง
คนที่ 8	4.00	5.00	50.00	กลาง	3.00	6.00	100.00	สูงมาก	4.00	5.00	50.00	กลาง
คนที่ 9	1.00	3.00	40.00	กลาง	2.00	3.00	25.00	ต้น	1.00	3.00	40.00	กลาง
คนที่ 10	2.00	3.00	25.00	ต้น	3.00	4.00	33.33	กลาง	0.00	3.00	50.00	กลาง
คนที่ 11	1.00	4.00	60.00	สูง	3.00	4.00	33.33	ต้น	0.00	3.00	50.00	กลาง
คนที่ 12	2.00	4.00	50.00	กลาง	5.00	6.00	100.00	สูงมาก	3.00	4.00	33.33	กลาง
คนที่ 13	2.00	3.00	25.00	ต้น	3.00	4.00	33.33	ต้น	0.00	4.00	66.67	สูง
คนที่ 14	1.00	4.00	60.00	สูง	3.00	4.00	33.33	ต้น	1.00	3.00	40.00	กลาง
คนที่ 15	4.00	6.00	100.00	สูงมาก	4.00	5.00	50.00	กลาง	3.00	5.00	66.67	สูง
คนที่ 16	2.00	3.00	25.00	ต้น	5.00	6.00	100.00	สูงมาก	0.00	3.00	50.00	กลาง
คนที่ 17	1.00	4.00	60.00	สูง	2.00	3.00	25.00	ต้น	1.00	2.00	20.00	ต้น

ตารางที่ 8 สรุปจำนวนและร้อยละของเด็กปฐมวัยจำแนกตามระดับพัฒนาการ จำแนกรายด้าน

เกณฑ์คะแนน พัฒนาการ	ระดับ พัฒนาการ	ด้านการพูดสื่อความหมาย		ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร		ด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
76.00 - 100.00	สูงมาก	3	17.65	3	17.65	1	5.88
51.00 - 75.00	สูง	4	23.53	2	11.76	3	17.65
26.00 - 50.00	กลาง	7	41.17	4	23.53	11	64.71
0.00 - 25.00	ต้น	3	17.65	8	47.06	2	11.76
รวม		17	100.00	17	100.00	17	100.00

สรุปผล

1. เด็กปฐมวัยหลังการได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทมีระดับคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัย ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดสื่อความหมาย ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน สูงกว่าก่อน การจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. เด็กปฐมวัยหลังการได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทมีมีคะแนนพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมใน ภาพรวมที่สูงขึ้นทุกคน โดยมีระดับพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง ถึง ระดับสูง เด็กส่วนใหญ่มีพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง จำนวน 12 คน (ร้อยละ 70.59) รองลงมา พัฒนาการระดับสูง จำนวน 5 คน (ร้อยละ 29.41) ตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดสื่อความหมาย ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลจากการเปรียบเทียบสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท

จากคำถามวิจัยข้อที่ 1 “เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทมีคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดสื่อความหมาย ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร” ซึ่งผลการวิจัย พบว่า เด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมทั้งในภาพรวมและรายด้านสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ที่ระบุไว้ว่า “หลังการทดลอง เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทมีคะแนนสัมพันธภาพทางสังคมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดสื่อความหมาย ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน สูงกว่าก่อนการทดลอง” ทำให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท สามารถสร้างสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยให้สูงขึ้นได้ ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดกิจกรรมจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทเป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมกระบวนการทำงานเดี่ยวและเป็นกลุ่มโดยให้เด็กลงมือปฏิบัติจริงผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนในกลุ่ม เปิดโอกาสให้ทุกคนร่วมพูดคุยสนทนาในการเลือกวัสดุการเล่น เช่น ท่อนไม้ ลูกสน ไม้ไอศกรีม ฝาชวด เป็นต้น โดยได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้และซักถามตลอดเวลา ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทเป็นกิจกรรมสำคัญที่ช่วยให้เด็กได้แลกเปลี่ยนแนวคิดเรียนรู้ หลักการ เหตุผล และกฎเกณฑ์การอยู่ร่วมกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของสุรภา จิรโอฬารเมธ (2564) ที่ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเล่นกับชิ้นส่วนที่หลากหลาย พบว่า การจัดกิจกรรมการเล่นกับชิ้นส่วนที่หลากหลายทำให้ความสามารถทางความคิดสร้างสรรค์และพัฒนาการทางของเด็กปฐมวัยเพิ่มขึ้น เป็นผลจากการเปิดให้เด็กมีโอกาสได้เลือกชิ้นส่วนที่หลากหลาย เพื่อสร้างผลงานอย่างอิสระ เช่น ลูกสน เชือก หนังกาย แกนทิชชู ฯลฯ โดยเด็กได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความคิดและจินตนาการ ในช่วงสัปดาห์แรก เด็กจะคิดสร้างสรรค์ ผลงานได้ไม่มากนัก ยังไม่ค่อยพูดคุยแสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ๆ และผลงานที่ได้มีรายละเอียดน้อย แต่ช่วงหลังของการทดลอง เด็กเริ่มการคิดแปลกใหม่ ไม่ซ้ำแบบใคร และเพิ่มเติมรายละเอียดเพิ่มขึ้น ในระหว่างการทำกิจกรรม เด็กมีความกระตือรือร้น สนใจ และตื่นตัวที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมร่วมแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนมากขึ้น และปฏิบัติด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน มีบรรยากาศห้องเรียนที่มีความสุข สอดคล้องกับแนวคิดของกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active ที่ลักษณะสำคัญของการเล่นลูสพาร์ท คือ ลักษณะผู้เรียนที่เรียนรู้ได้จากการได้ทำกิจกรรมกับสิ่งที่เรียนรู้คือ Learn by doing ชอบการทำงานกลุ่ม ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการที่เด็ก ๆ ชอบการได้เข้ากลุ่มทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ มากที่สุด เนื่องจากเด็กในช่วงวัยนี้มีความอยากรู้อยากเห็นชอบสิ่งแปลกใหม่ จึงทำให้เด็กรู้สึกสนุกสนานตื่นตัวมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้นแม้ว่าเด็กในวัยนี้จะไม่มีความมั่นใจมากขึ้นและเข้าใจคำสั่งมากขึ้นแต่ก็ยังต้องการการยอมรับจากผู้อื่นชอบเล่นกับเพื่อนวัยเดียวกันและเพศเดียวกันฉะนั้นเด็ก ๆ จะชอบปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับเพื่อน ๆ และการที่เด็ก ๆ ชอบการได้เรียนรู้จากเรื่องที่ย้ายไปสู่เรื่องที่ยาก (Felder & Silberman, 1988 อ้างถึงใน ศิริวรรณ วนิช วัฒนวรชัย, 2559) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของกุลชาติ พันธวรกุล (2563) ที่ได้ศึกษาทักษะทางสังคมของเด็กวัยอนุบาลที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยวัสดุเหลือใช้ พบว่า หลังการทดลอง เด็กวัยอนุบาลมีค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะทางสังคม สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สะท้อนให้เห็นกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติที่ผ่านการร่วมมือหรือการเล่นมีเด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นสามารถเสริมสร้างสัมพันธภาพทางสังคมได้เป็นอย่างดี

2. ผลการศึกษาในระดับพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท

จากคำถามวิจัยข้อที่ 2 “เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทมีคะแนนพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการพูดสื่อความหมาย ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร และด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน เป็นอย่างไร” สามารถจำแนกการอภิปรายผลเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

2.1 ด้านการพูดสื่อความหมาย พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท มีการพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมเพิ่มขึ้นทุกคน โดยส่วนใหญ่มีพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 41.17 เนื่องด้วยลักษณะการจัดกิจกรรมมีการเปิดโอกาสให้เด็กได้พูดคุยแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อต่าง ๆ เช่น จากนิทานที่ได้ฟังก่อนการทำกิจกรรมในแต่ละหน่วยการจัดประสบการณ์ อุปกรณ์การเล่นที่มีความหลากหลาย สีสนสวยงามเมื่อเด็กเห็น และสัมผัสจับต้องจึงเกิดคำถามในการพูดคุยซักถามกับเพื่อนเกี่ยวกับอุปกรณ์การเล่นในชั้นสำรวจ เช่น เด็กหยิบท่อนไม้ และพูดว่า “...ท่อนไม้เหมือนกับที่สัตว์ใช้นอนในป่าเลยนะ...” เพื่อรับฟังด้วยการมองหน้าและสบตาเพื่อน พร้อมกับส่งยิ้มให้ ในชั้นเล่นเด็กบางคนสามารถพูดชักชวนให้เพื่อนร่วมกันสร้างของเล่นจากวัสดุที่ช่วยกันเลือกได้อย่างสนุกสนาน และในชั้นสะท้อนเด็กได้มีโอกาสในการนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองสามารถพูดอธิบายภาพวาดของกลุ่มตนเองให้เพื่อน ๆ กลุ่มอื่นเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับ Button (1974 อ้างถึงใน Macintyre, 2011) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมกลุ่มสามารถช่วยส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้และพัฒนา ด้านสัมพันธภาพทางสังคมและด้านความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นได้ดี ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทจึงเปรียบเสมือนการสร้างโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ในบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เพราะขณะเด็กเลือกกิจกรรมที่พอใจและร่วมกันทำงานเป็นกลุ่มย่อยตามความสนใจที่คล้ายคลึงกัน ทำให้เด็กรู้จักสื่อสารแบ่งปัน แสดงความคิดเห็น ตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ยอมรับผู้อื่น คิดเป็นลำดับขั้นมากขึ้น และจินตนาการที่ดีขึ้น อีกทั้งพัฒนาปฏิสัมพันธ์จากการเจรจาต่อรองในการเล่น (เทเรซ่า เคซีซี และจูเลียต โรเบิร์ตสัน, 2564; Hargraves, 2020)

2.2 ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตร พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาการสัมพันธภาพทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท ด้านการแสดงท่าทางเป็นมิตรเพิ่มขึ้นทุกคน โดยส่วนใหญ่มีพัฒนาการอยู่ในระดับต้น จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 47.06 ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงสัมพันธภาพที่ดีของเด็กกับเพื่อนในระหว่างการทำกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท เด็กแต่ละคนมีสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสขณะพูดคุยกับเพื่อน สนใจวัสดุการเล่นลูสพาร์ทที่เพื่อนกำลังเล่น และคอยซักถามว่าเพื่อนจะสร้างของเล่นเป็นรูปร่างอะไร รวมถึงมีการแสดงความคิดเห็นด้วยท่าทางที่ยิ้มแย้มกับเพื่อน เมื่อบอกให้เพื่อนสร้างวัสดุจากการการเล่นลูสพาร์ทเป็นสัตว์ในสวนสัตว์เพิ่มอีก เด็ก ๆ ยินดีปฏิบัติโดยไม่แสดงท่าทีโกรธเคืองเพื่อน ซึ่งสัมพันธ์ร่วมกับบุคคลและธรรมชาติของเด็กปฐมวัยนั้นสะท้อนถึงความสุขที่เด็กได้เล่นอย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ Anna (2019) กล่าวว่า การที่เด็กมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนในโรงเรียน จะทำให้เด็กได้เรียนรู้วิธีปฏิบัติตนซึ่งต่างจากพฤติกรรมของตนเมื่ออยู่บ้าน เพราะที่โรงเรียน เด็กจะต้องเรียนรู้การเล่นและทำงานร่วมกันกับเพื่อน การแบ่งปันทั้งพื้นที่และวัสดุของเล่น ยอมรับฟังทัศนะของผู้อื่น ร่วมมือกันในการทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะนำเด็กไปสู่วิธีการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นต่อไป นอกจากนี้ Mincemoyer (2016) ได้กล่าวถึงการการเล่นลูสพาร์ทว่าเป็นการเล่นปลายเปิดที่มีขอบเขตกว้าง ไม่มีกฎเกณฑ์ในการให้เด็กเลือกเล่น และที่สำคัญเด็กต้องเกิดประสบการณ์ตรงจากการเลือกเล่นวัสดุ เด็กที่เล่นจะเกิดความคิดสร้างสรรค์ตามจินตนาการ และรู้คุณค่าของตนเอง เด็กจะเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง มีความสุข โดยเด็กจะเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ เลือกเล่นอุปกรณ์ต่าง ๆ รู้จักการเลือกเล่นและสามารถเลือกทำกิจกรรมโดยตนเอง อีกทั้งยังช่วยเพิ่มความสามารถในการรับรู้และจดจำได้เป็นอย่างดี เช่นเดียวกับ Wells & Evans (2003) ที่กล่าวว่า การการเล่นลูสพาร์ทโดยใช้วัสดุธรรมชาติและการได้อยู่กับธรรมชาติช่วยทำให้จิตใจของเด็กดีขึ้น และมีความสุขกับตนเองและผู้อื่นมากขึ้น เด็กได้เรียนรู้สิทธิความเป็นเจ้าของความคิดเห็นและ

ความรู้สึกของผู้อื่น เด็กจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เรียนรู้การเป็นผู้นำผู้ตาม และเรียนรู้ความสำคัญของการร่วมมือกัน และควบคุมตนเองได้ (Button, 1974 อ้างถึงใน Macintyre, 2011)

2.3 ด้านการมีส่วนร่วมกับเพื่อน พบว่า มีเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ท มีการพัฒนาการสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กปฐมวัยโดยเพิ่มขึ้นทุกคน โดยส่วนใหญ่มีพัฒนาการอยู่ในระดับกลาง จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 64.71 เนื่องด้วยลักษณะการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทส่งเสริมกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มที่มีการเปิดโอกาสให้เด็กแต่ละคนเลือกทำงานตามความสนใจและความถนัดของตนเอง ดังนั้นทุกคนจึงมีส่วนร่วมทำงานตามความสนใจของตนเอง โดยในระหว่างดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอน เด็ก ๆ มีการพูดคุย ชักถามและสนใจในการกระทำของเพื่อน เช่น กิจกรรมสร้างวัสดุเป็นของเล่นสัตว์น่ารัก ซึ่งจากเด็ก ๆ ฟังนิทานเรื่องสัตว์น่ารัก มีสัตว์หลากหลาย และมีลักษณะต่าง ๆ ที่มีสีสันสวยงาม ใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน โดยเด็ก ๆ มีความกระตือรือร้นที่จะสร้างสรรค์ของเล่นของกลุ่มตนเอง โดยเมื่อเห็นเพื่อนทำงาน เด็ก ๆ ก็เข้าไปเล่นร่วมกันด้วยกันอย่างตั้งใจ พร้อมทั้งมีการพูดคุยชักถาม ซึ่งประโยคที่เด็กสนทนาและพูดคุยกัน เช่น “...ให้ระวังให้ดินะถ้ารั้วพังสัตว์จะหลุดออกมาได้...” “...ต้องจับเบา ๆ นะ...” นอกจากนี้ให้ความร่วมมือด้านการทำงานแล้ว เด็ก ๆ ในกลุ่มยังรู้จักการเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี รู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นจากเพื่อน สอดคล้องกับกมลวรรณ ศรีสำราญ (2562) กล่าวว่า เด็กอนุบาลนั้นถ้ามีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กับเด็กอื่นหรือผู้ใหญ่ เด็กจะยังมีโอกาสเรียนรู้ความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักแก้ไขปัญหาและเพื่อนจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาเด็กด้านสังคมและสติปัญญาเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะเด็กต่างกับผู้ใหญ่ตรงที่เด็กจะแสดงออกกับเพื่อนแต่ละคนอย่างเสมอภาค ซึ่งเท่ากับเปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็นโต้แย้งกันอย่างอิสระ ถ้าเปิดโอกาสเด็กอย่างต่อเนื่องเด็กจะเห็นว่าคนอื่นมีความคิดความรู้สึกแตกต่างจากตนเองได้ และเริ่มตระหนักถึงพฤติกรรมของตนที่แสดงต่อคนอื่น สอดคล้องกับ Nicholson (1972) ที่ได้อธิบายความสำคัญของการเล่นลูสพาร์ท ที่ได้เปิดโอกาสให้เด็กสามารถเคลื่อนย้าย ออกแบบ ต่อเติมชิ้นส่วนต่าง ๆ ได้ตามความต้องการ ยังเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ยังมีวัสดุมากจะทำให้เด็กเกิดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้มากอีกด้วย ซึ่งเป็นลักษณะการเล่นแบบร่วมมือและการเล่นเชิงสังคม เป็นการเล่นที่ท้าทาย เสี่ยง และผจญภัย ทำให้เกิดความรู้สึกของการบรรลุผลประสบความสำเร็จ และความเบิกบานใจ การได้รับการเคารพและเป็นที่ยอมรับ (Respected) เด็กได้รับการเคารพเรื่องสิทธิการเล่น และได้รับสนับสนุนให้ได้เล่น รวมถึงการได้รับการยอมรับ รับฟังความคิดเห็นทุกด้าน และมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนการเล่น (included) เด็กได้มีโอกาสเล่นตามวิถี และจังหวะที่ได้เลือกเอง ได้รับการยอมรับให้เล่นตามลำพัง หรือเล่นร่วมกับกลุ่มเล็ก ๆ ได้เล่นกับเด็กที่มีช่วงอายุที่หลากหลาย หรือเล่นร่วมกันทั้งชุมชน ได้รับการช่วยเหลือ และสนับสนุนให้ได้เล่นตามความต้องการ (เทเรซ่า เคซีย์ และจูเลียต โรเบิร์ตสัน, 2564)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเล่นวัสดุสร้างสรรค์ อย่างมีจุดมุ่งหมายที่มีต่อการสร้างสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กปฐมวัย เป็นวิธีหนึ่งพัฒนาทักษะการเล่น วิธีการเล่น ให้แก่เด็กปฐมวัยได้โดยการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของเด็กปฐมวัย ทำให้เด็กได้เพิ่มประสิทธิภาพการพูดสื่อความหมาย การแสดงท่าทางเป็นมิตร และการมีส่วนร่วมกับเพื่อน ซึ่งผลการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทเพื่อพัฒนาสัมพันธ์ทางสังคมของเด็กปฐมวัยให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทในแต่ละครั้ง ควรจัดสรรเวลาให้มีความยืดหยุ่นเนื่องจากบางกิจกรรมเด็กให้ความสนใจมากควรจะมีการเพิ่มเวลาในการเล่นให้เหมาะสม

1.2 ควรจัดกิจกรรมควรใช้วัสดุอุปกรณ์ที่หลากหลายเพื่อเปิดโอกาสให้เด็กเล่นมากขึ้น โดยเฉพาะวัสดุอุปกรณ์ในบริบทท้องถิ่นหรือตามภูมิภาคที่หาได้ง่าย สามารถเลือกเล่นตามอิสระอย่างสร้างสรรค์

1.3 ครูปฐมวัยที่นำงานวิจัยไปใช้ ควรศึกษากระบวนการเล่นอย่างลึกซึ้ง เพื่อสามารถจัดกิจกรรมเหมาะสมกับพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก รวมถึงการศึกษบทบาทครูในการอำนวยความสะดวกของกิจกรรมที่ครอบคลุมความแตกต่างและความสนใจของเด็กแต่ละคน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ศึกษาการจัดกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทเพื่อพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย เช่น ทักษะการคิด ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ฯลฯ

2.2 เพื่อให้การวิจัยมีความลุ่มลึกมากขึ้น ควรออกแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ ที่ศึกษาข้อมูลการบันทึกพฤติกรรมของเด็กอย่างต่อเนื่องที่ทำการทดลอง เพื่อให้ได้สารสนเทศเชิงคุณภาพที่สะท้อนพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยนำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการสอนและสร้างเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของเด็กปฐมวัยต่อไป

2.3 การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยกับกลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า 3 ปี เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการออกแบบกิจกรรมการเล่นลูสพาร์ทที่เข้ากับเหมาะสมกับเด็กทุกช่วงวัย

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ ศรีสาราญ และ อรพรรณ บุตรกัตถัญญ (2562). ผลการใช้กิจกรรมเล่นวัสดุสร้างสรรค์อย่างมีจุดมุ่งหมายที่มีต่อการตระหนักรู้และเข้าใจตนเองของเด็กปฐมวัย. *จันทร์เกษมสาร*. 25(2): 33-47.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *หลักสูตรการศึกษาเด็กปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงสาธารณสุข. กรมอนามัย. (2565). *คู่มือ ผู้อำนวยการเล่น (PLAY WORKER) เด็กไทยเล่นเปลี่ยนโลก*. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาอนามัยแห่งชาติ กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- กุลชาติ พันธวรกุล. (2563). การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยวัสดุเหลือใช้เพื่อส่งเสริมทักษะทางสังคมของเด็กวัยอนุบาล. *วารสารครุศาสตร์สาร*. 14(1): 130-145.
- เทเรซ่า เคซี และ จูเลียต โรเบิร์ตสัน. (2564). *คู่มือการเล่นลูสพาร์ท ชิ้นส่วนเคลื่อนย้ายได้ [Loose Parts Play]* (เข็มพร วิรุณราพันธ์, พงศ์ปณิต ดิคง และ ดร.นฤมล รื่นไวย์, แปล). กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิมลพรรณ สังข์สกุล, ปัทมา ผ่องศิริ, จริญญาศรี มีหนองหัว และวิภาวี พลแก้ว. (2564). สถานการณ์และแนวทางการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่มุ่งเน้นผลลัพธ์. *วารสารสุขภาพและการศึกษาพยาบาล*. 27(1): 193-205.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2556). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม*. พิมพ์ครั้งที่ 7. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ วนิชวัฒนารชัย. (2559). การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 13(2): 66-75.
- สุรภา จิรโอฬารเมธ. (2564). *ผลของการจัดกิจกรรมการเล่นกับชิ้นส่วนที่หลากหลายที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย*. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อรพรรณ บุตรกัตถัญญ. (2563). *การเล่นวัสดุสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: มลุนิธิศักดิ์พรทรัพย์
- Anna, P. (2019). *Getting to grips with loose parts play*. N.D.
- Caldwell, J. (2016). *Loose Parts*. Reggio Inspired.

- Gilman, S. (2018). The Arts, Loose Parts, and Conversations. *Journal of the Canadian Association for Curriculum Studies (JCACS)*. 16: 90-103.
- Hargraves, V. (2020). Materials for play Why open-ended loose parts are important. *The Education Hub*.
- Macintyre, C. (2011). *Enhancing Learning Through Play*. 2nded. New York: Routledge Taylor & Francis Group.
- Nicholson, S. (2018). *Simon Nicholson's theory of loose parts*. [online]: Simon Nicholson's theory of loose parts. Retrieved September 12, 2022, from <http://louisapenfold.com>
- Nicholson, S. (1972). The Theory of Loose Parts, An important principle for design methodology. *Studies in Design Education Craft & Technology*. 4(2).
- Wells, N. M., & Evans, G. (2003). Nearby Nature: A Buffer of Life Stress among Rural Children. *Environment and Behavior*, 35.

Translated Thai References

- Butkatunyoo, Oraphan. (2020). *Playing Creative Materials*. Bangkok: Sakdibhornssup Foundation. (in Thai)
- Casey, Theresa & Robertson, Juliet. (2021). *Handbook of Loose Parts Play* (Khemporn Wirunrapan, Pongpanott Deekong & Dr. Narumol Ruenwai, Translated) Bangkok: Thai Health Promotion Foundation. (in Thai)
- Department of Health, Ministry of Public Health. (2022). *Handbook of Play Worker, Thai Children Play Changes the World*. Bangkok: Department of Health, Ministry of Public Health. (in Thai)
- Jiraolarnmeth, Sulapha. (2021). *The Effect of Using Loose Parts Activities on Creative Thinking of Young Children*. Master of Education Thesis, Srinakharinwirot University. (in Thai)
- Kaemkate, Wannee. (2012). *Research Methodology in Behavioral Sciences*. 3rded. Bangkok: Chulalongkorn University Printing House. (in Thai)
- Kanjanawasee, Sirichai. (2013). *Classical test theory*. 7thed. Chulalongkorn University Printing House. (in Thai)
- Ministry of Education. (2017). *Early Childhood Education Curriculum in A.D. 2017*. Bangkok: The Printing House of the Ladprao Teachers' Council. (in Thai)
- Pantuworakul, Kullachat. (2020). An Organizing Creative Art Made from Wasted Material Activities to Enhance Kindergarteners' Social Skills. *Journal of Educational Studies*. 14(1): 130-145. (in Thai)
- Saiyos, Luan & Saiyos, Angkhana. (2010). *Educational Research Techniques*. 11thed. Bangkok: Suweerivasarn. (in Thai)
- Srisamran, Kamonwan & Butkatunyoo, Oraphan. (2019). The Effects of Using Purposive Play Activities in Creative Materials on Self-awareness and Self-understanding of Young Children. *Journal of Chandrakasemsarn*. 25(2): 33-47. (in Thai)
- Sungsakul, Wimonpan, Phongsiri, Pattama, Meenongwah, Jaroonsree, & Ponkaew, Wipawee. (2021). Situation and Outcome-Based Recommendations to Promote Early Childhood Development. *Journal of Health and Nursing Education*, 27(1). 193-205. (in Thai)
- Srisa-Ard, Boonchom. (2010). *Introduction to Research*. 8thed. Bangkok: Suweerivasarn. (in Thai)
- Vanichwatanavorachai, Siriwan. (2016). Differentiated Instruction. *Journal of Education, Silpakorn University*, 13(2): 66-75. (in Thai)